

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Quomodo se habuisset Christus sub hoc sacramento, si fuisset in triduo
mortis reseruatu[m] aut consecratum? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

nec ipsum corpus Christi, quod in specie sacramenti dabatur, impassibile erat. Impassibili tamen modo erat sub specie sacramenti, quod in se erat passibile: sicut inuisibiliter quod in se erat visibile. Sicut enim visio requirit contactum corporis, quod videtur, ad circūstans mediū visionis; ita passio requirit contactū corporis, quod patitur ad ea quæ agunt. Corpus autē Christi, secundum quod est sub sacramento (vt supra dictum* est) non comparatur ad ea quæ circūstant, mediantibus proprijs dimensionibus quibus corpora se tangunt; sed mediantibus dimensionibus specierū panis & vini. Et ideo species illæ sunt, quæ patiuntur & videntur, non autem ipsum corpus Christi.

Ad primum ergo dicendum, quod Christus dicitur in ætēna nō dedisse corpus suum mortale & passibile: quia non dedit mortali & passibili modo. Crux autē fecit carnē Christi aptam manducationi, in quātum hoc sacramentum repræsētat passionem Christi.

Ad secundum dicendum, quod ratio illa procederet, si corpus Christi sicut erat passibile; ita passibili modo fuisset sub sacramento.

Ad tertium dicendum, quod (sicut supra dictum* est) accidentia corporis Christi sunt in sacramento ex reali concomitantia, non autem ex vi sacramenti, ex qua est ibi substantia corporis Christi. Et ideo virtus verborum sacramentalium ad hoc se extendit, vt sit sub sacramento corpus Christi, scilicet quibuscūque accidentibus realiter in eo existentibus.

ARTIC. IV.

Virum si hoc sacramentum tempore mortis Christi fuisset seruatum vel consecratum, ibi moreretur?

Ad quartū sic proceditur. Videtur, quod si hoc sacramentū tempore mortis Christi fuisset seruatum in pixide, vel ab aliquo Apostolorū cōsecratū nō ibi moreretur. Mors enim Chri accidit per eius passionē. Sed Christus impassibili modo etiā tūc erat in hoc sacramento. Ergo non poterat mori in hoc sacramento.

¶ 2 Præ-

9.76.a.4.
3. ¶ 6.

9.76.a.4.

493

4.2.10.a.

2.92.1.c.

et di. 11.

9.3.cō. c.

64. et quo

li. 5. a. 11.

ad 1. ¶

10.6. le 6

su ¶ 1.

Cor. 11.

12.6. co. 1.

fin.

¶ 2 Præterea, In morte Christi separatus fuit sanguis eius à corpore. Sed in hoc sacramento simul est corpus Christi & sanguis. Ergo Christus in hoc sacramento non moreretur.

¶ 3 Præterea, Mors accidit per separationem animæ à corpore. Sed in hoc sacramento continetur tam corpus, quam anima Christi. Ergo in hoc sacramento non poterat Christus mori.

SED contra est, quòd idem Christus, qui erat in cruce, fuisset in sacramento. Sed in cruce moriebatur. Ergo & in sacramento conseruato moreretur.

RESPONDEO dicendū, q̄ corpus Christi idē in substantia est in hoc sacramento & in propria specie, sed non eodem modo. Nam in propria specie continet circumstantia corpora per proprias dimēssiones, non autem prout est in hoc sacramento: vt supra dictum est*. Et ideò quicquid pertinet ad Christum, secundum quod in se est, potest attribui ei & in propria specie, & in sacramento existenti: sicut viuere, mori, dolere, animatum vel inanimatum esse, & cætera huiusmodi. Quæcumque verò conueniunt ei per comparationem ad corpora extrinseca, possunt ei attribui in propria specie existenti: non autē prout est in sacramento; sicut irrideri, conspui, crucifigi, flagellari, & cætera huiusmodi. Vnde & quidam metricè dixerunt. Pixide seruato poteris sociare dolorem innatum, sed non illatus conuenit illi.

a præc es
q. 76. a. 4
5 & 6.

Ad primum ergo dicendum, quòd (sicut dictum est*) passio conuenit corpori passo per comparationem ad agens extrinsecum. Et ideò Christus, secundum quòd est sub hoc sacramento, pati non potest, potest tamen mori.

in corpore
re art.

Ad secundum dicendum, quòd (sicut supra dictum est*) sub specie panis est corpus Christi ex vi conserationis: sanguis autē sub specie vini. Sed nūc quidem, quando realiter sanguis Christi non est separatus ab eius corpore, ex reali concomitantia & sanguis Christi est sub specie panis simul cū corpore, & cor-

q. 76. a. 2a
ad 1.

pus

pus sub specie vini simul cum sanguine. Sed si tēpore passionis Christi, quando realiter sanguis fuit separatus à corpore Christi, fuisset hoc sacramentum consecratum: sub specie panis fuisset solum corpus, & sub specie vini fuisset solum sanguis.

*in solut.
prac. &
pro ibi
sitato.*

Ad tertium dicendū, quòd (sicut supra dictū est *) anima Christi est in hoc sacramento ex reali concomitantia, quia non est sine corpore: non autem ex vi consecrationis. Et ideò si tunc fuisset hoc sacramentū consecratum vel peractum, quādo anima erat à corpore realiter separata, non fuisset anima Christi sub hoc sacramento: non propter defectum virtutis verborum, sed propter aliam dispositionem rei.

QVÆST. LXXXII.

De ministro huius sacramenti, in decem articulos diuisa.

DEinde considerandum est de ministro huius sacramenti.

- ¶ Et circa hoc quaruntur decem.
- ¶ Primo, vtrum consecrare hoc sacramentū, sit proprium sacerdotis?
- ¶ Secundo, vtrum plures sacerdotes simul possint eandem hostiam consecrare?
- ¶ Tertio, vtrum dispensatio huius sacramenti pertineat ad solum sacerdotem?
- ¶ Quarto, vtrum liceat sacerdoti consecranti à communione abstinere?
- ¶ Quinto, vtrum sacerdos peccator possit conficere hoc sacramentum?
- ¶ Sexto, vtrum missa mali sacerdotis minus valeat, quàm boni?
- ¶ Septimo, vtrum hæretici, schismatici, vel excommunicati possint conficere hoc sacramentum?
- ¶ Octauo, vtrum degradati?
- ¶ Nono, vtrum peccent à talibus communionem recipientes?
- ¶ Decimo, vtrum liceat sacerdoti omnino à celebratione abstinere?

A R.